

w sprawie obowiązku zaofiarowania do zbiórki zużytych żarówek (Monitor Polski Nr A-30, poz. 381).

§ 3. 1. Kaucje pobrane na zabezpieczenie wykonania obowiązku zaofiarowania do zbiórki zużytych żarówek zgodnie z zarządzeniem powołanym w § 2 podlegają zwrotowi w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia za zwrotem pokwitowania na kaucję bez obowiązku dostarczenia zużytych żarówek.

2. Kaucje nie odebrane w terminie określonym w ust. 1 podlegają przepadkowi.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

919

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 8 sierpnia 1955 r.

w sprawie składu i trybu postępowania komisji nadzorujących skażenie spirytusu w zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

W związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie obrotu spirytusem i skażania spirytusu (Monitor Polski Nr 29, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Skażenie spirytusu odbywa się pod nadzorem komisji w składzie:

- 1) inspektor gospodarki spirytusowej lub pracownik powołany w trybie § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 11 października 1954 r. w sprawie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu oraz wyrobu wódek resortu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego (Monitor Polski Nr 102, poz. 1279) jako przewodniczący
- oraz jako członkowie:
  - 2) magazynier i
  - 3) przedstawiciel rady zakładowej.

§ 2. 1. Przed przystąpieniem do skażenia komisja ustala ilość spirytusu przeznaczonego do skażenia oraz potrzebną do skażenia ilość środka skażającego.

2. W przypadku skażenia spirytusu na denaturat lub spirytusu przeznaczonego do celów napędowych komisja nadzoruje, czy skażenie odbywa się zgodnie z instrukcją technologiczną i receptą skażenia.

3. W przypadku skażenia spirytusu przeznaczonego do innych celów komisja sprawdza, czy naczynie ze środkiem skażającym jest zabezpieczone urzędowo oraz czy odbiorca spirytusu przedstawił wynik analizy środka skażającego, stwierdzającej przydatność jego do skażenia.

4. Jeżeli urzędowe zabezpieczenie naczynia ze zbadanym już środkiem skażającym okazało się naruszone lub też dostęp do wnętrza naczynia był możliwy bez naruszenia zabezpieczenia, należy ponownie pobrać próbki tego środka i przesłać je do zbadania.

§ 3. Skażenie jest ukończone, gdy środek skażający rozpuścił się całkowicie w spirytusie albo utworzył emulsję i otrzymany roztwór został starannie wymieszany.

§ 4. Z dokonania skażenia spirytusu komisja sporządza protokół według wzoru nr 1, 2 lub 3, podanego w załączniku do zarządzenia.

§ 5. Ze skażonego spirytusu komisja pobiera próbki zgodnie z § 2 ust. 4 i 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. (Monitor Polski Nr 29, poz. 280).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: M. Hoffmann

Załączniki do zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 8 sierpnia 1955 r. (poz. 919).

Wzór nr 1.

PROTOKÓŁ Nr . . . . .

skażenia spirytusu ogólnym środkiem skażającym lub środkiem skażającym do celów napędowych.

Dnia . . . . . 195 . . . . . r.

Komisja w składzie: . . . . .

dokonała skażenia spirytusu przeznaczonego do produkcji denaturatu — celów napędowych.

Do skażenia wzięto:

Gatunek spirytusu	Ciężar bądź objętość	Temperatura w stopniach C (przy obliczeniu objętościowym)	Pograżenie alkoholomierza i temperatura	Moc rzeczywista w procentach objętościowych przy 15° C	Litrów objętościowych przy 15° C	Litrów 100°
			Ogółem	Litrów 100°	.....	

Do spirytusu tego dodano ..... l środka skażającego.

Po należywym wymieszaniu płynu otrzymano ..... $\frac{\text{litrów}}{\text{kilogramów}}$ spirytusu skażonego o temperaturze .....°C, o mocy ..... (pograżenie alkoholomierza ..... w ..... °C, co stanowi ..... $\frac{\text{litrów}}{\text{kilogramów}}$ płynu w 15°C) i ..... litrów 100°.

Z mieszaniny pobrano próbkę 0,5 l i zabezpieczono .....
 .....
 Protokół niniejszy sporządzono w ..... egzemplarzach.

Podpisy: .....
 .....
 .....
 .....

Wzór nr 2.

PROTOKÓŁ Nr .....

skażenia spirytusu w fabryce octu .....
 .....

Dnia ..... 195 ... r.

Komisja w składzie: .....
 .....
 .....
 dokonała skażenia spirytusu dostarczonego z .....

Spirytus ten przelano do kadzi przeznaczonej do skażenia oraz zmieszano z ..... litrami wody i ..... litrami octu o zawartości kwasu octowego ..... g/100 ml, a po należywym wymieszaniu otrzymano mieszaniny ..... litrów.

Przeprowadzone badanie wykazało w mieszaninie kwasu octowego ..... g/100 ml i ..... % objętościowych alkoholu.

Z mieszaniny pobrano próbkę 0,5 l, którą zabezpieczono .....
 .....
 Protokół niniejszy sporządzono w ..... egzemplarzach.

Podpisy: .....
 .....
 .....
 .....

PROTOKÓŁ Nr . . . . .

skażenia spirytusu szczególnymi środkami w . . . . .

Dnia . . . . . 195 . . . r.

Komisja w składzie: . . . . .

po stwierdzeniu, że zabezpieczenia na naczyniach (opakowaniach) ze środkami skażającymi nie są uszkodzone, dokonała skażenia spirytusu przeznaczonego do . . . . .

Do skażenia wzięto . . . . . l spirytusu o mocy . . . . . (pograżenie alkoholomierza . . . . . przy temperaturze . . . . . °C), co stanowi . . . . . litrów 100°.

Celem skażenia dodano do spirytusu . . . . . (rodzaj i ilość środków skażających)

Po dodaniu wymienionych wyżej środków skażających oraz po dokładnym wymieszaniu płynu otrzymano . . . . . litrów

spirytusu (pograżenie alkoholomierza . . . . . w temperaturze . . . . . °C).

Z otrzymanej mieszaniny pobrano próbkę w ilości . . . . .

i zabezpieczono . . . . .

Protokół niniejszy sporządzono w . . . . . egzemplarzach.

Podpisy: . . . . .

920

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 8 sierpnia 1955 r.

w sprawie trybu badania środków skażających oraz sposobu ich zabezpieczenia.

Na podstawie § 3 ust. 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 marca 1955 r. w sprawie obrotu spirytusem i skażenia spirytusu (Monitor Polski Nr 29, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środki skażające, służące do otrzymania denaturatu oraz spirytusu do celów napędowych, sporządzają zakłady wyznaczone przez Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego (Centralny Zarząd Przemysłu Spirytusowego), a badają laboratoria komórek kontroli technicznej zakładów produkujących środki skażające oraz laboratoria zakładów, w których dokonuje się skażenia tymi środkami.

2. Po sporządzeniu partii środka skażającego, służącego do otrzymania denaturatu lub spirytusu do celów napędowych, inspektor gospodarki spirytusowej lub pracownik powołany w trybie § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 11 października 1954 r. w sprawie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu oraz wyrobu wódek resortu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego (Monitor Polski Nr 102, poz. 1279) pobiera próbkę środka w ilości 1 l, zabezpiecza całą ilość wyprodukowanego środka oraz przesyła próbkę do laboratorium zakładowego.

3. Laboratorium zakładowe bada, czy nadesłana próbka odpowiada warunkom podanym w recepturze dla danego środka, i wystawia odpowiednie zaświadczenie.

4. Środek skażający powinien być wydawany każdorazowo pod nadzorem inspektora gospodarki spirytusem, który też zabezpiecza urzędowo naczynia ze środkiem skażającym wysyłanym przez zakład produkujący do innych placówek.

§ 2. 1. Próbkę szczególnych środków skażających, tj. nie przeznaczonych do otrzymania denaturatu lub spirytusu do celów napędowych, pobiera komisja powołana w trybie § 2 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. (Monitor Polski Nr 29, poz. 280).

2. Komisja sporządza protokół z pobrania próbki, w którym należy podać: nazwę środka skażającego, ilość, z jakiej pobrano próbkę, wielkość próbki i sposób zabezpieczenia, oraz zabezpiecza urzędowo naczynia, z których pobrano próbki.

3. Wielkość próbek środka skażającego podana jest w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.

4. Wielkość próbek innych środków skażających niż podane w załączniku nr 1 ustala komisja w porozumieniu z laboratorium, powołanym do przeprowadzania badania tego środka.

5. Do badania szczególnych środków skażających uprawnione są laboratoria zakładów podanych w załączniku nr 2 do zarządzenia.